

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH-MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint ötször: vasárnap, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kossuth-utca 155. szám Gergurov-féle házban. hova minden, a lap szellemi és anyagi részét illető közlemények intézendők és minden díjak fizetendők.</p>	<p>Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR GYULA. Kiadjak: Gruda Pál és Társa.</p>	<p>Előfizetési árak: Égész évre 8 ft. — Félévre 4 ft. — Negyedévre 2 ft. Néptantóknak egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr. Egyes szám ára 5 krajczár.</p>
---	--	--

Mégegyszer a kormány-párti kortesfogásokról.

(Válasz a „Bácskanak”-ra.)

Fogadás történt, hogy a kormánypárti lajbszurnált a fenti ezimű czikkkel beugrasztják oly ügyek védelmébe, a melylyel magamagán és pártján harakirit kénytelen végezni. A gimpli a lépvesszőre reá ment, rajtuk a sor őt onnan leszedni.

Ad Kossuth-szobor. A zombori Kossuth-szobor létesítésének eszméjét kormánypártiak kezdték kultiválni akkor, mikor már az ellenzék java része a budapesti Kossuth-szoborra nagyban adakozott. Tudvalevő tény, hogy nálunk a nemzeti párt magyarok és szerbek koalíciójából áll. Tehát ezen koalíciót meg kell bolygatni. A tétel föl lett állítva. Vagy bemennek a magyarok a csapdába, — lévén tetszetős az eszme előttünk, — akkor a szerbek, — lévén ők Kossuth ellenesek — elfognak fordulni a magyaroktól: — vagy nem mennek be, illetve semmit sem tesznek a Kossuth-szobor ügyében, akkor előhozakodni lehet azzal, hogy ime milyen az ellenzék, ily hazafias eszmét sem pártol, tehát el kell pártolni tőle. Mindkét esetben ez pártbomlásra vezet, — ez a céljuk el lett volna érve. De az ellenzék a szítán átlátott, tagjaink nagyobb része fel lett az ügyről világosítva, adakozásait Budapestre küldte, a terv nem sikerült, és ime itt van, hogy a lajbszurnál az ellenzékét „kétes becsü magatartással vádolja a Kossuth-ügyben,” a mért nem ült fel nekik. Ezt az a kormánypárti lap mondja, melynek vezére Kossuth temetéséről vagy távol maradtak, vagy pláne onnan elszöktek.

Mi nem kételkedtünk azon, mert nem is állítottuk, hogy a polgárság némely részét nem a „legtiszteletre méltóbb érzelmek vezérelték” ez ügyben, — de hogy a lajbszurnálnak fáj, hogy ily elemeket nem sikerült a mint régente éve-kig sikerült Zomborban a politikai pártokat orruknál fogva vezetni, és „magyar párt” és „szerb párt” ezim alá sorozni és az ellenzékét ezzel kijátszani: ezt is értjük.

Hangzatos jelszavakkal a „legtiszteletreméltóbb érzelmek” is mozgásba lehet hozni kortesfogás gyanánt is, de ha ily esáboknak ellentállnak, akkor azok magatartása „kétes és csunya viselkedése az ellenzéknek.” A kormánypárti lap ezen vehemes védekezése is bizonyítéka annak, hogy állításunk való volt. — mert a macska is akkor nyávog, ha a farkára lépnek.

Ad vasuti marharakodó. Itt is kilyukadt a szeg a zsákból. Mi azt mondtuk, hogy oda kell a marharakodó, ahol a hizlaldák vannak, — tehát ahol marha van: — ezzel szemben azt mondja a védő lap, nem az a kérdés, hogy hová, hanem szükséges-e?

A védő lap azt mondja, hogy szükséges, de nem tudja, hogy hová? — De lehet tenni azt minden hová, csak oda ne, ahol már hizlaldák vannak. — Vajjon miért? Megmondja, mert ott ellenzékieknek vannak disznóhizlaldáik. Há! mi ez, ha nem közérdekkel való rut korteskedés? Különben megszujuk a kis hamisnak, hogy abban sínes igaza, miszerint a hová mi a rakodót kívánjuk „kizárólag” az ellenzék egy pár tagjának vannak hizlaldái, mert véletlenül úgy áll a dolog, hogy két ellenzékivel szemben ott egy kormánypárti gőzmalomtulajdonosnak van hizlaldája és a rendőr alkaptány nejlének van engedélye hizlalda felállításra, talán az is ellenzéki? nem tudtuk.

„És végre az új templom ügye!”
Kijelentjük eleve ünnepélyesen, hogy senki nálunk az új templom fölépítését melegebben

nem óhajtja s hogy e tárgyban írott sorainkat csak a „Bácskának” jól ismert sophistikus gondolkodása képes oda magyarázni, hogy mi az építés ellen foglalunk állást. És ép oly kevéssé szabad ezen ügynek előharcosát, a deputatio tisztelt szónokát megtámadtnak oda állítani, mert semmi sem állott távolabb tőlünk, mint azt a nemes buzgóságot, mellyel az említett szónok ur a templom építés ügyét fölkarolta, kritika tárgyává tenni.

Hogy bennünket az igazság és az önzetlen közügy vezérelt, bizonyítéka az, hogy ily esiklandós kérdést is meg mértünk bolygatni, hogy a kormánypárt fogását föl-tárjuk és itt átadjuk a szót a „Bácskának”, beszéljen ő maga helyettünk, hogy mikép vélekedik e lap akkor, mikor nem kell korteskedni és mikép ír akkor mikor kortesfogásnak jó az újtemplom és az ellenzékét kell szidni, ha az az elevenre tapint.

Azelőtt.
„Bácska” V. évf. 32. szám.
A mi áránk.

„Árvaház nélküli árvaink legerősebbje, legnagyobbja s tan legerősebbje, sohajta köszöntek!”

„Minők jövődöbeli kilátásaid?”
„Bizony nem jobbak a rosznál.”

„Mivel érdemelted meg ezt a nehéz sorsot?”

„Fogad részvétünket, tőbel nem szolgálhatunk, de nem is érdenelzj többet.”

„Mert látod, — nyíltan szólva — olyan kort élünk, hogy nire szükség nincs, most nem tarthatja föl magamagát.”

„Aki és ami ma élni akar, annak igazolnia kell létjogát.” Es neked ez eddig nem sikerült.”

„Szükség tehát meg egy templomra, ma nincs.”

„Pénz nincs, nem is lesz.”
„Adakozó szellem nincs. Ami kiesi van is, inkább forinthatás a világ szemébe, vagy onérték szülte telletes.”

Most.
„Bácska” XVII. évf. 57. sz.

Zombor, 1894. júl. 18.

„Városunk polgársága az utóbbi időkben egy pár közérdekű kérdés megoldásához fogott hozzá. A köszönet érte az, hogy az ellenzék csufolkodva neki áll a polgárságnak és nevétségessé akarja tenni.”

„Évtizedek óta közönyt képez az új templom rendezése.”

„Korteskedjétek mindig ily közérdekű dolgokban való fáradozóikkal, — az ellenzék hadi fáradozóik azon, hogy e közérdekű mozgalmakal, sarga irigység-gel megszólják.”

„Mit tesz az ellenzék sajtója? Rirolt arra a háromszáz polgárra, rirolt mindazokra, kik ez ügyet meg akarják oldani, kijelentvén, hogy az egész akció csak kortesfogás, becsmerlő vallásos érzelmek.”

„Ki az a legszajásabb építőkörök közül, aki ezt mondta vagy mondja, itt van ezer forint, reparáljátok meg azt a rozoga alkotmányt, hogy megdaczolhasson a kórmós viharokkal.” *Nem tudunk senkit, nagyobb baj ennel, hogy más se tud.*

„Ez a viszonyok ismerőjére oly benyomást gyakorol, mintha egy szegény földhöz tapadt sokacznak, aki tőlem segílyt kér, azt mondanám, csak te szerezz hálí ruhát és ha meg lesz, gyere hozzám, kapsz tőlem egy szép nyakkendőt.”

„Bácska” III. évf. 44. szám.

„Van összesen négy tervrajz, de mindnyája olyan, hogy mindig eszünkbe jut a bosszankodás és nevetés közt váltakozó félkomoly hangulatunkban is a pápai diák ismeretes fogása, a ki természetesen a száraz malom gépezetnek lerajzolását kapván tétélül, festett egy házat s mikor már a tanár nagyon nyugtalankodott, hogy kezdjen már a gépezet részletes rajzához, vagott a ház falán egy ablakot s onerzettel mondta: a gépezet benn jár, tessék betekinteni.”

„Már maga ez a nálat-ságos tervcsinálás, kombinálva avval, hogy a félben álló templom meg távolról se hasonlít egyikhez sem: mintegy kényszeríti az embert azon fölfevére, hogy az építés körül komoly egyröntetű eljárás plane tervszerű szakértelem sohase volt lenyeges tényezőül tekintve.

„Bácska” III. évf. 49. szám.

„Szerezni nézettünk az, hogy ha az utjemplom alakja a legesekélyebb műizést tanusítana, egy talán tovább építéset el lehetne halasztani bizonylan időkre. De *ily terv, teljes és teljes szűrség nélkül kedemény nem érdemli meg a jövő kegyeletét.* Köhalmaz az, mely nem épült, csak építődött.”

„Vannak ugyan szakított építészek, kik állítják, hogy ama rengeteg hibákon mo-

„Több mint háromszáz polgár járult dr. Thurszky Zsigmond vezetésé alatt a nemrég körünkben időzött pártlan jószágú érsek elé, hogy a kérdés megoldásában támogatást kérjék ki.”

„Nos zombori polgárok, vonuljatok az ellenzék színe elé és leborulva köszönjétek meg, hogy kegyes volt nemese érzelmeitek az utjemplom ügyében *gunydar-gyana* tenni.

„Mit tesz az ellenzék sajtója? *becsületi valóságos érzelmeket . . . beszélt fűszőlő-bogarat az utjemplom stílkéverékéről.*

dosítások által még lehetne segíteni (?) — de az ily folytatás folytán, mi igen természetes, újabb ezreket nyelne ki, ép úgy venné magát ki ezen új templom, mintha egy újjonat új díszmagyar mentére elő-hatult egy lenyenyri foltot vetnének.

Igy állván a dolog, kérdjük, a „Bácska” változott-e, vagy az utjemplom fölépült-e azóta?

De mi okozta a „Bácska”-nak ezen frontváltoztatását?

Semmi egyéb, mint az, hogy a templomépítő deputatusok nagyobb része „azelőtt” annyira ellenzéki volt, hogy Mártonffy zászlókkal a főispán ellen a megyeház körül tüntetett, tehát ütni kellett őket; míg „most” az egyedül üdvözítő kormánypartiakká lettek megfogyott népszerűséggel, tehát előtérbe tölva dicsérni kell őket, mert az obstinár választásnál hiba eshet a megtért báránycákban. Ezt pedig úgy hívják: kortesfogás. Ezt letagadni lehet, de megezáfolni nem.

Mi csak annyit constatálunk, hogy a ki a „Bácska” beugrasztásába fogadott, az megnyerte fogadását.

Megyei közgyűlés.

A mezei szorgos munka daczára szép számmal jelentek meg a bizottsági tagok. Persze, mert a főügyészi állás betöltése is napirenden volt. Azakkal ugyan tisztában voltak a bizottsági tag urak, hogy ők már „készen” jönnek, de legalább az új főügyész lássa, hogy kik azok, a kik őt egyhangulag megválasztották, no meg hát hogy alkalmuk legyen az új főügyésznek — gratulálni. Hát

kérem a mai inséges időkben ez is „jog”-számba megy, és hát ha már jog, mért ne jöjjön vele, a ki teheti.

Röviddel kilenez óra után megnyitotta a főispán a megye közgyűlését, üdvözölvén néhány szóval a megjelent bizottsági tagokat.

Mindenekelőtt azután, a mint ez már mindig történni szokott, átestek az alispáni jelentésen, a mely természetesen „tudomásul vétetett.”

Jött aztán három belügyminiszteri intévény Tiszakálmánfalva és Gyulafalva nagyközségi atalakulásának jóváhagyása és az építő anyagok mereteinek jóváhagyása tárgyában, majd Bethlen András graf bucusú és Eötvös Loránt báró beköszönő levelei kerültek sorra.

Kozma Lászlónak, a megyei főügyészi állásáról való lemondása azzal vétetett tudomásul, hogy míg a megye közönsége e jelen tisztvisle öjének a tisztí karból való kiválasát sajnálattal látja, addig örömmel látja őt a képviselői mandátummal felruházva, mert reményli, hogy mint hal a megyének, új állásában is hasznára leend megyéjének.

Erre azután a főügyész választása következett. A megye bizottsága a főispán elnökléte alatt összeülőldő candidationalis bizottságban az alispán indítványára Zakó Milán, Latinovits Pal és Trischler Xav. Ferenc bizottsági tagokat választja meg, míg a főispán törvényadta jogánál fogva kinevezi ugyane bizottságba Czirfusz Ferencz, Piu-kovits József és dr. Rátay József megyebizottsági tagokat.

Míg a candidationalis bizottság visszavonult, az alatt megejtették a szavazást a Fernbach Antal lemondása folytán megürült közigi bizottsági tagsági helynek és a közp. választmányi bizottsági helynek betöltésére. Közigi bizottsági tagul Czirfusz Ferencz, közp. bizottsági tagul Schneider Károly dr. és Popovits Sebő választattak meg.

A candidationalis bizottság munkáját elvégezve, a főispán újból megnyitja a közgyűlést, s kihirdeti, hogy a candidationalis

TÁRGYA.

A nagyfejűek.

(Stizz egy régi chablon után.)

Írta: *Virter Ferencz.*

(Folytatás)

Wewrews úr méltó felháborodásában egészen kipírult. Az a Dénes György úr okozta mindezt.

— Margit! szólt aztán az apa halkabban leányának. Az a maffa Reich még mindig nem mozdul? mért nem jött el ma? Neked jobban kell vele bálnod? Tüntesd ki, főzd a többit le előtte; hizelegi — ej, hiszen az a félnék ostoba masként nem mer megkérni. Érted?

— Érteni értem, de apa, hiszen nem ugorhatok én neki a torkába.

— Azt nem; sőt ha bizalmasodik, légy hideg és tettesd magad, mintha érzéketlen volnál. A férfiak csak az után streberkednek, a mi elérhetetlennek látszik. Olesó lány és olesó portéka nem kell a jó vevőnek . . . Hanem azt a tolakodót rázd le magadról.

— Jól van, jól. Minden meglesz; felelt a lány és besietett a salonba, hol már türelmetlenkedtek.

Somordy úr felhasználta a pillanatnyi

magukra hagyást, s több titkot és nem épen hízélgő megjegyzést tett az őt vendélgő házra.

A Fáy-nővérek, akik irigyei Gytának, bizonyos kárörömmel néztek az épen belépő barátnőre, ki természetesen az egész dologból nem tudott semmit, mivel a megszólás beléptekor véget ért.

Dénes György, a ki eddig szótlanul ült s megvetéssel hallgatta a rágalmakat, most felvevé a szót s Somordynak odavágta:

— Somordy, te hitvány és gyáva ember vagy. Ha nem mered azokat a rágalmakat Margit nagysám szemébe mondani, veled többé kezut nem szoritok.

Az egész társaság elképedt. Somordy halvány volt, mint a fal.

Épen ekkor érkezett be Wewrews úr.

— Vond vissza a szavadat, mert felképpellek! rikoltá magán kívül Somordy, felállva helyéről.

— Ismétlem újra: gyáva vagy.

Egy csattanás megreszkettette a levegőt. A nők sikoltva menekültek.

— De urak! Dénes úr! kikérem magamnak az én házamban; Dénes úr! szólt közbe haraggal a ház ura.

Gyalázat, nevelt emberektől ilyen botrányt —!

Az egyik Fáy nővér odasugta az ajuldozó Gytának a skandalum okát, bizonyos

kárörömmel, s boldog volt, hogy barátnőjénél ilyesmi megtörtént, ami kárpótásul szolgálhat hitvány jelkének azért, hogy az tőle Dénest elhódította.

A két ellenfél halálsapadnan állt egymással szemben. Egy mollière-i jelenet volt épen készülőben, akár csak Vadius és Trisotin harcza „Femmes savantes”-ban, — ha a házi úr meg nem ragadja Dénes ur karját s ki nem vezeti a szobából.

A fiatal ember felöltözött s épen ki akart futni, mikor az odasiető Margit utját állta.

— Nem, Dénes, maga nem fog elmenni.

— De lányom! szörnyűködik az apa.

— Nem! ő nem a hibás: Somordy az. Ő rágalmazott téged, míg künn voltunk s Dénes védelmezett.

A fiatal ember azonban udvariasan meghajította magát s távozott.

— Jól van, helyesen van; legalább többé nem jó közénk, szólt Wewrews úr s besietett a salonba, hol Somordy, még mindig izgatottan, a Fáy nővéreknek a becsülettől beszélt.

— Bocsanatot kérek, nagyságos uram! hájt meg magát a fiatal ember.

— Nem, semmi bocsánat. Ön helyesen cselekedett, barátom — szakítá őt félbe az

bizottság egyedül Schneider Károly kulai ügyvédet jelölte ki a főügyési állásra. Hogy volt-e több pályázó, arról nem tett említést. A közgyűlés erre megjelenezvén a kijelöltet, a főispán őt egyhangulag megválasztottnak jelenti, s erre Schneider az esküt leteszi, majd pedig egy lendületes beszéd kíséretében székét elfoglalja.

Főispán tudatja, hogy Tarczyay Dezso aljegyzőt tiszteletbeli főjegyzőnek, Frank Mihály közg. gyakornokot tisz. aljegyzőnek nevezte ki.

Kossuth Ferencz köszönő levelét a vármegye részvétirataira tudomásul vették.

A tárgysorozat többi pontja ezután egész a 21-ik pontig vita nélkül az állandó választmány javaslata értelmében elfogadott, míg a 21-ik pontnál Pap Ferencz bizottsági tag felszólal és az állandó választmány javaslatát eltervén, Feketehegy községében egy önálló gyógytár felállítását véleményezni indítványozza. A többség azonban ez indítvány mellőzésével az állandó választmány javaslatát fogadja el.

Topolya község képviselőtestülete okl. Radimeczky esetén, arra az ideára jutott, hogy nem jó, ha a jegyzőnek olyan parádés lakása van, mert hát akkor a nagy lakáshoz mérten nagy házat visz, ez pedig költséges dolog, elhatározta tehát, hogy a jegyzői lakot más községi célra fordítja, a jegyzőnek pedig 200 forint lakbért ad. Ezt a határozatot a helyettes jegyző meglebbezvéen, a megye közgyűlése megváltoztatta azzal, hogy a község képviselőtestülete tegye újra megfontolásra tárgyává, hogy a jegyzőnek nem lenne-e elég a jegyzői lak fele, s akkor megmaradhat a természetbeni lakás, az épület fele pedig egyéb célra lenne használható.

Ó-Sztapár közönségének volt helyettes jegyzője Nikolits Aurél befolyamodott a községhez, hogy visszatartott illemlényeit utalványozzák ki. A község úgy találta, hogy nem Nikolitsnak van követelni valója a községen, hanem ellenkezőleg, Nikolits tartozik a községnek s ezért őt kérelmével elutasi-

totta. Nikolits ezt megapellálta, s ma, mikor az a kérdés tárgyalás alá került, Momirovits István ó-sztapári gör. kel. plébános, mert Ó-Sztapárról volt szó, nem állhatta meg felszólalás nélkül. Bár az állandó választmány napnál világosabban kimutatta, hogy Nikolitsnak igazsága van, de azért Momirovits, minékutána a vonatkozó iratoknak felolvasását követelte, a mi bizony jó ideig tartott, egy hosszadalmas beszédben az állandó választmány javaslata ellen foglalt állást, indokolva ezt azzal, hogy a választmány javaslata rossz számításon alapszik.

Erre Mihály János árvaszéki elnök kimutatja, hogy épen úgy történt a számítása, mint azt Momirovits előadta, mire azután Momirovits meglehetősen derűtlenség között kijelenti, hogy hát ő hibázott, az állandó választmánynak igaza van, de hát ő a javaslatát még sem fogadja el.

Még egy ó-sztapári ügy került elő, a mi Ó-Sztapár Demosthenesnek, Momirovits István plébánosnak alkalmul szolgált a felszólalásra. A község valami bőrlületeket rendelt vásárolni az előfogatosok részére. Ezt a határozatot meglebbezték, és Momirovits ur világért sem engedte el, hogy a 30 foknyi hőségben a bizottsági tagok erre az ülésekre vonatkozó akták felolvasását is végig elvezzék.

Szerencsére kifogyott az ó-sztapáriak repertoírja, s így Momirovits ur, nem érdekelvén őt Ó-Sztapáron kívül semmi egyéb, — nem szólt fel többet.

A 171 pontból álló tárgysorozat többi része az állandó választmány javaslatához képest intézetett el, s ezek közül csak a tárgysorozat 166. száma alatti ügyet említjük, mely „Kernyája község 1887. és 1888. évi árvapénztári számadásai és nevezett árvapénztári kezelés nyilvántartására vonatkozó munkát” szerény czime alatt vonult meg a tárgysorozat rengetegében, a melyet midőn Scultéty Ferencz árvaszéki ülnök előadott, megtudtuk, hogy ott bizony 14.293 ft feltétlen hiány mutatkozik, melyekért első sor-

ban a volt árvapénztárvezetők, másodsorban Preszli János volt jegyző a felelősök, van azonban még 50.000 ft meghaladó olyan dubiosus követelés, melyekre nézve nevezettek szavatossága csakis a behajthatlanság esetén álland be.

Az előadó ur szép, szabatos előadásban gyorsan végzett e tárggyal; a közgyűlés sietett a választmány javaslatát határozati erőre emelni, elfogadván a főispán azon álláspontját, hogy a határozat indokainak felolvasása „nem szükséges.” Mi azonban a magunk részéről kijelentjük, hogy tanulmány tárgyává tesszük ez ügyet, s legközelebb visszatérünk reá.

Hirek.

— **Ruttkayné Kossuth Lujza Zomborban.** A leghívebb testvér, a legnagyobb hazafi hű osztályosa, Ruttkayné ma dél óta Zomborban időzik. A Gombos felől 11 óra 53 perczkor érkező vonattal érkezett meg Ruttkayné, s miután érkezésének időpontját csak ma délelőtt érkezett sürgönyében tudatta az Ambróзовits-családdal, s mert ő maga is úgy kívánta, minden ünnepélyes fogadtatás mellőzve lett. A pályaudvaron Ambróзовits Gyula fogadta a nagy hazafi nővérét, s a pályaudvarról egyenesen Ambróзовits Gyula bezdáni uti szállására hajtottak.

— **Tisztelgés az új tanfelügyelőnél.** Apatin mezőváros iskolaszéke, előjárósága és tantestülete ma d. e. 11 órakor tisztelgett Gräff Nikaz tanfelügyelőnél. A küldöttség szónoka Lang József dr. községi orvos, iskolaszéki elnök meleg szavakkal üdvözölte az új tanfelügyelőt, s örömet fejezte ki, hogy a kulturminiszter választása ily érdemekben gazdag férfira esett. Gräff Nikaz meghatóttan köszönte meg a tisztelgést, s kijelentette, hogy minden törekvése oda irányuland, hogy a tanügynek hasznos szolgáltatásokat tehessen. A tisztelgőkkel egyenkint feket fogott, s távozásukkor őket egész a lépcsőig kísérete.

Hirek folytatása a mellékleten.

apa. Maradjon kérem s feledjük az egész dolgot, mely a mai művelt osztályra ily szégyenletes bizonyítványt képez.

— Nem tűröm! Somordy nem marad! követeli Gyttá úrhölgy az igazságot. Ő gyáva ember és becsstelen.

— A fiatal ember egészen meghökken, de hogy a házi úr tartóztatta, ott maradt egészen a késő esti órákig, vígan csevegve és nevetgélve.

Igy ért végett ez a kis példa.

De lássuk, Dénes úr mit fog cselekedni? II.

Szomoruan hullt az őszi eső. A nagy város utcáiról egész elsöpörte az embereket a kellemetlen idő. Csak itt-ott jártak emberek.

Dénes György sebes léptekkel haladt előre. Hogy valakinek közeledtét látta, öszszerezzen s felhuzta jobban kabátja gallérját: azt hitte, mindenki látja azt a piros foltot az arcán . . . Pofon! — szemei vérben forogtak; ölni szeretett volna, öszszezeni mindent. Többször visszafordult, hogy abba a házba felszaladjon s agyonüsse azt a gazember; de akkort eszébe jutott az a lány — ő pedig szereti Margitot. Tovább ment. Ugy érezte magát, mintha meg volna semmisülve. Micsoda ő? — a kutvánál is hitványabb, mert az haraphat, ha ütök, de neki tűrné

kell, mert az a jó modor . . . Hahaha! modor?

Botjával olyant húzott egy gázlámpa vasoszlopára, hogy a palca kettétört. Ettől kissé lecsillapult. A hideg eső, mely arczába csapott, s az éjszaki szél nyihiték ádáz dühét.

Kávéházról kávéházza botorkált töltötte el az éjjelt; de nyugtát nem lelé. Ő szereti azt a leányt: s mi lesz ezután? — Nem tudott kiokosodni.

Másnap megtörtént a párbaj és Somordy *megölő golyójával Dénes Györgyöt.*

Itt az elégtétel.

A gyilkos az általános felháborodás és a lapok lárámája elől vidékre szaladt, de a hogy egy esztendejét leülte, ismét visszatért s újra becsületben embernek tekintették — sőt becsületesebbnek még!

III.

Wewrewss nagyságos ur azt hitte, le kell fordulnia székéről, annyira megijedt; és le is bukott volna, ha a haraggal vegyes meglepetés káromkodásban nem tör magának szabad utat.

— Margit! hol vagy? kiáltá ezután: Margit!

— Jövök már

Wewrewss ur szóltanul nyújtotta át leányának az újságot; olvassa ő is.

Gytta úrhölgy nem kevésbbé volt meglepetve, mint apja, s mégis azt jegyezte meg: — Tudtam én azt.

— Te tudtad? hát mért nem szóltál nekem erről előbb? — No szepen vagyunk. Mi lesz most?

A hölgy megrázta vállát; ő nem tudja — de nem is bánja oly nagyon.

„Havasi Reich Guido, bankigazgató elvette Fáy Miklós legifjabb leányát.”

Vége a komédiának.

Az apa ingerülten járt-kelt szobáiban s csakis akkor csillapodott, midőn leánya mosolyogva eléje állt:

— Apa, van egy másik.

— Ah! — kicsoda?

— Még most nem mondom; majd meglátod.

— Helyesen van edes lányom: te okos lányka vagy, s én megbízom benned.

Ezzel megcsókolta ihletteljesen a szép homlokot.

— Ma este ott lesz a crèche-balon; szólt mosolyogva Margit.

— Helyes, helyes! csak láss hozzá.

(Hogy miért nem emlitem Dénes Györgyöt beszédükben, azért van, mivel ők is effeleiték már.)

(Folyt. köv.)

H I R D E T É S E K.

NEUMAN TESTVÉREK

aradi szeszgyári hivataló istállóiból
légenszáritott

természetes istálló-trágya

(magyar guano)

darabokban, zuzott, avagy örölt állapotban. A legrégibb és legbiztosabb hatású trágya-anyag.
Beltartalmára nézve kezesség elvállalása mellett minden mennyiségben kapható

NEUMAN TESTVÉREK

üzénél

**szesz- és sajtolt élesztő-gyáruk, szeszfinomító és gőzmalom
A R A D O N.**

Megbízásokat elfogad a „Magyar Mezőgazdák Szövetkezete” is Budapestben.
Alkotmány-utca 31. szám.

LEONHARDI-féle ténák

a legjobbak. — Csak egyedül valódi, a
feltalálótól Leonhardi Aug. Bodenbach a. d. E.

ezen védjeggyel

osztr. cs. k. szab. sz. 36089.

m. kir. szab. sz. 48275.

Író-ténák.

Anthracen-tenta kék fekete
Extraf-könyv-tenta kék-fekete
Alizarin-tenta zöldes-kék-fekete
Gallus-tenta
Welpost-tenta, nagyon fekete

Legjobb hig ténák könnyvezetéshez; tartatlan tartósságu iromanyoknak. — Szabadalmazott eljárásom szerint készítve.

Copir-ténák.

Anthracen-tenta kék fekete (kötő kópiaikat szolgáltatnak, egyszersmint könny-
Alizarin, író és Copir (bevezetésekhez is alkalmas.
Encre Violette noire communicative (Egyedüli ténák üzleti levelezés-
violette Doppel-Copir (hez, melyekből hónapok mulva is
Fekete Welpost-Copir (szép erős másolatok tarthatók meg.
Non plus ultra-Copir ad 4-6 Copiat. — Tartós, bankok, biztosítások
és tengerentúli levelezéseknek.

Színes ténák, Aptograf-tenta Hektograf-tenta, folyékony tusch,
mérnökök, és rajzolónak; tinta-por és kivonat-bélyegfestékek, Copir-
festékek legszebb másolatok író gépekhez készülékek fehérméni jegy-
zésekhez, folyékony enyv és gummi, halenyv, fénnyenyv; Eau de
Labarraque, ténafoltok eltávolítására fehérméni és papírról.
Pecsetviaszok, bank-viaszok ft. stb stb.

A legtöbb írókészülék üzletekben a bel és külföldön kapható.

SCHLICK-féle vasöntőde és géppár - részvénytársaság

BUDAPESTEN.

I R O D Á K:

Gyár és iroda: Városi iroda és raktár: Főlk-raktár:

Vl. külső vaczi-út 29-35. Podmaniczky-utca 14. Kerepesi-út 77. sz.

Gőz- és járgány- és cséplőkészítők,

számos első díjjal kitünt. SCHLICK-féle szab. 2 és 3 vasu ekék,

mélyítő és egyetemes aczel-ekék

eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle

egyvasu ekék, talajmivelő-eszközök,

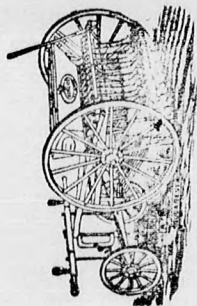
valamint

Schlick-féle sz. „Haladás” sorhatható-gépek.

Talajmunkáló gépek, darabok, orfalmalmok és minden-
nemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kévsőítő és mu-
rokrakó aratógépek és fűkaszó gépek, szállítható mezei
vasutak stb. stb.

Eltönyös lizetési felletek. — Legújtanysabb áruk.

Artyegyzékek ingyen és bérmentve.

Birtokvétel.

Megvételre kerestetik készpénzfizetés mellett
két nemesi birtok,

egyet

120.000 frigi árban

és egyet

400.000 frigi árban.

Alkalmas fekvés, csinos kastrély megkívántatik.

Szíves ajánlatokat csakis birtokosoktól kér

PATZ RICHARD BÉCS,

Wieden, Margarethenstrasse 12.

— **Öngyilkos katona.** A hatodik honvédezzrel Szegeden állomásozó zászlóaljnak egyik örmestere szombaton öngyilkossági kísérletet követett el. Eszközü a Manlicher használta, a golyó azonban okosabb volt, mint az ember, s nem sértett nemesebb részeket. A neve Apró Károly, szolgálatvezető örmester. A Manlicher golyó a szive alatt hatolt be s részut fölfelé áthaladva a testen, a hátán jött ki. Még azután a falba furódott. Az örmestert a csapatkórházba vitték, ahol azt hiszik, hogy felgyógyul. Apró tetteről Titeiben lakó anyját táviratilag értesítették.

Egy város egy mérnökért. Mohácsról írják, hogy az ottani betonfal építését vezető Pakozdy mérnököt a zombori folyammérnöki hivatal főnöke a városi képviselő testület meghatalmítása nélkül tegnapelőtt váratlanul visszahívta. Eme körülmény az egész városban feltűnést keltett. Pakozdy mérnök ugyanis az egész város megelegetésére szigorú lelkiismeretességgel teljesítette kötelességét, miért is Mohács város képviselő-testülete a miniszteriumnál fogja kérni Pakozdy visszahelyezését.

— **Az adai földmívelési iskolában** az évről vizsgálat augusztus hó második felében fog megtartatni. E vizsgálatot miniszteri biztostul Zakó Milán országgyűlési képviselő küldetett ki, aki az iskola gazdaságáról, tanterületéről és a tanulók gyakorlati, nemkülönben elméleti képzéséről terjedelmes jelentést fog a földmívelési miniszterhez terjeszteni.

Közigazgatási basáskodás belügyminiszteri assistentia mellett.

(A Szemző-féle hidkarfalak története.)
(folytatás.)

Egyébiránt tekintettel az ügy természetére, felhívom a közíg. bizottságot, hogy a város tanácsát figyelmeztesse, miszerint a szóban levő határozat foganatosítása tekintetében felelőssé Szemző Istvánnal lépjen érintkezésbe és a legkevésbé zaklató módot alkalmazza.

Budapest, 1893. november hó 8-án.

VIII.

Hogy terjesztik föl a felebbezéseket.

A városi tanács mégis csak szűkült küssé, hogy önkénykedése előtt a belügyminiszter nem fog szemet hunyni, s az okból a felebbezést jónak látta a belügyminiszternek is jelentés mellett fölterjeszteni.

Ez a jelentés szószerint így hangzik: Gergurov és Valter 5383/kg. 893 sz. a. iktatott jelentése szerint Szemző István bajai uti háza előtt, az út keskeny árknán lévő fahíd két végén 60—60 cm magas karfákat emelt, mely a szépséget sérti. —

Eddig az árkokon emelt hidak karfalai tekintetében bizonyos egyöntetűség tartott be, s 1875-ig mindig előzetes bejelentés után a mérnöki hivatal felügyelete és utasítása szerint építtek a hidak, de Szemző nem jelentette be. Pedig az árok a kockaköb-burkolat mentén vonul el, közel az út közepéhez s így nem magántelken épült a híd, köztulajdoni képező telken pedig csakis a közhatalóság beleegyezése alapján, annak utasítása szerint történhetik az építkezés.

Az árok esekélyességéhez (alig 48 cm. mély és 48 cm. széles) és a híd 6.45 emter hosszúságához képest a karfalak feltűnően magasak, különösen, ha tekintetbe vesszük, hogy a belvárost övező vízlevezető mély és széles faárkokon lévő hidak karfalai is csak 30—40 cm. magasak, úgy hogy építésük tekintetében eddig az

összhang egyáltalán meg nem volt zavarva. —

Tekintetbe veendő még, hogy a bajai utcai árkon, a hel a kérdéses híd-karfalak vannak, az összes szám szerint 49 híd karfal nélkül áll, és csak két hídnek van 16 cm. magas karfala. —

Eme jelentést a közíg. biz. 259/893 sz. a. a miniszterhez felterjesztette, ki erre a 90280/893 sz. a. fentebb közölt határozatot hozta. —

IX.

A végső refugium.

Miután majdnem lehetetlennek látszott, hogy a hatósági erőszak ilykép győzedelmeskedjék a magánjog felett, Szemző István még egyszer panaszt intézett a belügyminiszterhez, melyet egész terjedelmében itt adunk:

Nagyméltóságu

Hieronymi Károly
magyar királyi belügyminiszter Urnak
Budapesten.

Panasza Szemző István zombori lakosnak 68534/1893. számra, Zombor szab. kir. város által 6420/Kbiz. 1893. számú határozattal befejezett ügynek tárgyalása folyamán elkövetett hatósági visszaélések, valamint a 15161/kg. 1893. sz. a. hozott határozatnak törvénysértelensége tárgyában.

Nagyméltóságu Magy. Kir. Belügyminiszter Ur! 68534/1893. szám alatt egyenesen Nagyméltóságodhoz nyújtottam be kérvényt, Zombor szab. kir. város tanácsa által 6420/kg. 1893. sz. a. hozott, s a közigazgatási bizottság által 159. sz. a. jóváhagyott, reám nézve feletle sérelmes határozatnak felülvizsgálása és a vizsgálat eredményéhez képest, eme sérelmes határozatnak hatályon kívül leendő helyezése tárgyában. Nagyméltóságod azonban 90280/1893. szám alatt hozott rendeletével, — bár a felülvizsgálatot saját költséggem kértem, nem volt hajlandó azt elrendelni, mert olyan indokot fenforogni nem látott, a mely a két egybehangzó határozatnak felülvizsgálatát szükségessé tenné: egyuttal azonban fölhiyta a közigazgatási bizottságot, hogy „tekintettel az ügy természetére, a városi tanácsot figyelmeztesse, miszerint a szóban levő határozatnak foganatosítása tekintetében felelőssé Szemző Istvánnal érintkezésbe lépjen és a legkevésbé zaklató eljárási módot alkalmazza.“

Ámde Zombor szab. kir. város tanácsa, ugy látszik, keveset törődik a Belügyminiszter Ur rendeletével akkor, a midőn egyes polgárainak zaklatását tűzi ki ezúl magának, a mit fényesen igazol az, hogy ignorálva a nagméltóságu Belügyminiszter Ur 90280/1893. sz. határozatának azon részét, mely szerint az eljárás eszközzése iránt velem érintkezésbe lépni tartozik, az ide A) alatt mellékelt határozatával egyszerűen az eljárás alapjául szolgáló hidnak a lebontását rendelte el. Ezen tényével a városi tanács megkerülte a Belügyminiszter Ur rendeletének pontos végrehajtását, sőt annak fölébe helyezte magát s engemet olyan jogtól fosztott meg, a mellyel a hivatkozott végzésben a Belügyminiszter Ur világosan és félreismertlenül felruházott: hogy mint történt ez, azt úgy hiszem, a nagméltóságu Belügyminiszter Urnak, kinek kötelessége rendeletheinek pontos végrehajtása felett őrködni, áll érdekében meg tudni.

Én eme határozatot nem felebbeztem meg, mert nem is képzelhettem, hogy a városi tanács képes legyen arra, hogy a Miniszter Ur rendeletével ellentétben álló határozatot hozzon, csak később már a felebbezési határidő lejárta után győződtem meg erről, midőn a közigazgatási bizottságnak egyik tagja által, rendeletének tartalma iránt felvilágosítottván, annak eredetijét megtekintettem; ugyanazért egyenesen Nagyméltóságodhoz fordulok azon tiszteletteljes kérelemmel, hogy eme 15161/kg. 1894. sz. a. hozott határozatot érvényteleníteni, s így egyrészt saját rendeletének érvényt szerezzin, másrészt pedig engemet ily erőszakosságok ellenében megvédeni kegyeskedjék.

Egyuttal bátorodom ismételtelen az ügy érdemére is Nagyméltóságod intézkedését kikérni, mert a hivatkozott felülvizsgálat iránti kérvény benyújtásakor azt hittem, hogy Nagyméltóságod elegendő oknak fogja találni a felülvizsgálat elrendelésére azon kérvénybeli állítást, — hogy az eljáró közegek „valótlan, tendenciózus jelentései“ alapján indult meg az egész eljárás, s ilyenek alapján hozottak meg a határozatok; ámde ezen állításaim, bár a kérvény folyamán némileg közelebből is jeleztem eme valótlanosságokat, ugy látszik kikerülték Nagyméltóságod figyelmét, a miért is bátor leszek ez alkalommal ezen állításaimat közelebből megjelölni, s az egyes jelentésekben foglalt valótlanosságokra egyenesen rámutatván, fenti állításoknak valódiságát beigazolni: remélve, hogy azon körülmény, hogy a sérelmes határozatok a hatósági közegeknek valótlan, a ténykörülményeknek meg nem felelő, sőt azokkal egyenes ellentétben álló jelentései alapján hozottak meg, elegendő indokot képez ezen határozatoknak és magának az egész eljárásnak felülvizsgálatára.

Az egész eljárás ugyanis az időközben felfüggesztett városi rendőr főkapitánynak és városi főmérnöknek valótlan jelentésén alapszik, melyet ezek 5383/kg. 1893. sz. a. iktatott 2280/kap. 1893. sz. a. a városi tanácshoz, — a tényállásról felvett jegyzőkönyv betérjesztésével tettek. Eme jegyzőkönyv szerint „hivatalosan megállapított“ hogy Szemző István saját háza előtt az ott elvonuló vízlevezető árok felett alkalmazva volt régi híd 2 végét 60 cm magas karfával ellátta, mely karfalak éppen azért, mert 60 cm magasak és csaknem az utca közepére érnek stb. Ámde az ide B. alatt mellékelt hiteles mérnöki térrajz tanúsága szerint, a kérdéses hidkarfalak csakis 0.25 méterrel szélesebbek minden oldalon magánál az ároknál, s még 0.34 méterrel beljebb esnek (a házak felé) a (közvetlen) kerékvető sor középvonalától; a miből kiderül, hogy az egész eljárás alapját képező rendőri jelentés hazug és valótlan.

A városi tanács határozata ellen benyújtott felebbezésemben felhívtam a figyelmet arra, hogy eme jelentés nem felel meg a valóságnak, a helyett, hogy a tényállást hivatalos úton helyreállította volna, Nagyméltóságodnak 68538/1893. sz. a. rendelete folytán 259/kb. 1893. sz. a. iktatott 11376/kg. 1893. sz. a. kelt jelentésében nemcsak a kapitányi jelentésben joglalt valótlanosságokat megerősítette, ha-

nem a tényállásnak tendenciózus elferdítése czéljából, abba még újabb váltotlanságokat vett fel; ugyanis eme jelentés szerint: „az árok 0.48 méter mély és 0.48 méter széles” holott ide B. alatt mellékelt hiteles mérnöki térrajz szerint az árok szélessége 1.70 méter és a karfalak szélessége összesen 2.20 méter; tehát a karfalak csak annyival szélesebbek az ároknál, a mennyivel feltétlenül szükséges, hogy szélesebbek legyenek, hogy szilárd alapon nyugodhassanak; és jellemző, hogy ezt a városi tanács a saját fejből mondja, mert az iratokban nyoma sincs annak, hogy eme tanácsi jelentésnek valamely szakértői jelentés szolgálna alapjául, — mi eléggé bizonyítja a tanács eljárásának tendenciózus voltát.

Hasonlóképpen váltolan ugyancsak eme jelentésben foglalt azon állítás, hogy eddig az árkokon emelt hidak karfalai tekintetében bizonyos egyöntetűség tartott volna be, s hogy 1873. év óta mindig előzetes bejelentés után, a mérnöki hivatal felügyelete és utasítása szerint épültek a hidak, — miként ezt Nagyméltóságodhoz 68434/1893. sz. a. benyújtott kérvényemben közelebbről kimutattam, és felülvizsgálati kérvényem indoklásának szempontjából következőkben részletesen is néhányat előterjeszték: Közvetlen házam mellett 435 számú ház előtt 19 öl hosszúságban húzódik egy 68 em. magasú fakorlát, melynek oszlopai 88 em. magasak, ép ily magasságban van ez a kapubejártnál is egész a hidig.

Az apatini utcában a 669 számú háznál ép úgy, mint nálam a kapu kijáratánál, az árok felett levő hidnak karfala 80 em. magas.

A Széchenyi István körúton: a 24 számú háznál szintúgy, mint nálam a kapukijáratnál a kapu felett levő hidnak karfala pedig 66 emt. magas; a 28 számúnál 40 emt. magas a 33 és 34 számú közötti üres teleknél pedig 50 emt. magas, a melyek közül tehát a 24 sz. a. 435 sz. és 669 számú házaknál levő hidkarfalak mind magasabbak az enyémnél, és ilyen szembeszökő különböző méretű hidak a város minden utcájában találhatók, a melyet beigazolok, ha felülvizsgálati kérelmemnek hely fog adatni, a mit tisztán csak ezen czélból kérek.

Ennek kapcsán meg kell jegyezmem, hogy a városi tanácsnak 7998/893 számú felterjesztésében foglalt azon állítása, hogy az árkokon emelt hidak s különösen a főárkok hidjai tekintetében egyöntetűség uralkodik s hogy a koesi közlekedésre szolgáló téglá hidak karfalai városszerre egyforma alacsonyok, — váltolan, és az általam csak esekély számban elősorolt példák által teljesen meg van ezafolya; ugyancsak ezen felterjesztésben foglalt azon állítás, hogy a gyalog-járdák melletti korlátoknak személyi biztonságból magasabbnak kell lenni a koesihid karfalainál minden ésszerűen gondolkozó ember előtt képtelenség, mert egy eszes öntudatos lény jobban vigyázhat testi épségére, mintsem midőn az ember élete nem mindig korlátozható oktan állapot által előidézett esélyeknek van kitéve.

A midőn tehát hiteles mérnöki térrajzot igazolom, hogy az általam sérelmesnek talált határozatok hamis, váltolan hatósági jelentések alapján hozattak meg,

a melyekben maga a tényállás teljesen el van ferdítve, nyilvánvaló hogy eme határozatok is hamis, váltolan indokokon alapulván, tarthatatlanok; a miért is mély tisztelettel eszedem:

kegyeskedjék eme határozatok végrehajtásának felfüggesztése mellett, az egész ügyet újból felülvizsgálatni, ennek eszközzése végett a vezetése alatti Miniszteriumból a költségeknek részéről leendő előlegezése mellett, egy tisztviselőt kiküldeni, mert a felhozottakból nyilvánvaló az eljárás városi tisztviselőik elfoglaltsága, s most már az újabb eljárás folytán érdekeltsege, — más hivatalos közegei pedig a városnak nincsenek; a vizsgálat eredményéhez képest kegyeskedjék azután a 68534/893 szám alatti kérvényemben kifejtett indokok alapján Zombor szab. kir. város tanácsa által 6420 kig. 893 sz. a. hozott, és a közigazgatási hatóság által 159/893 sz. alatt jóváhagyott sérelmes határozatot feloldani, egyben az alaptalan eljárásnak okozói a felmerülendő eljárási költségeknek megtérítésében elmarasztalni, s őket felelmi uton megbüntetni.

Zombor, 1894 február 21.

Nagyméltóságodnak
hódoló tisztelője,
Szemző István,
zombori lakos.

X.

A miniszter megmozdul.

Végre Hieronymi is belátta, hogy ily vastag önkényt eltűnni tovább nem lehet. A Bácsmegyében megtartott általános vizsgálat során utasította Széll Ignácot, hogy vizsgálja meg Szemző István hidkarfalait is. Egyszer azután értesítést nyer Szemző István a következő hivatalos értesítvény útján:

62. szám.
éln. 1894.

Nagyságos Szemző István
nagybirtokos urnak
Zomborban.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminister úrtól ma vett felhívás folytán ezennel értesitem Nagyságodat, hogy a háza kapuja előtti hid karfalának leszállítása iránti panaszos ügyében úrtóságos Széll Ignác ministeri tanácsos úr a helyszíni szemlét holnap f. évi május 11 én délután 3 órakor fogja megtartani, melyre nagyságodat mint panaszost ezennel meghívom.

Zombor, 1894. évi május hó 10-én.
Schlagetter s. k.,
polgármester.

Csakugyan meg is jelent Széll Kálmán a polgármester, főkapitány s főmérnök kisérétében Szemző István házában s ott beható szemle alá vette a hidkarfalakat. A szemle végén többször így nyilatkozott, hogy véleménye oktatásul kiderült s az nem szolgált a tanács javára. Számtalanszor adott kifejezést abbeli nézetének, hogy a hidkarfalak ellen semmi féle szempontból alapos kifogás nem eszmélhető. Az utolsó pour-parler pedig egy őszinte fölkerést tartalmazott, melynek tenorja az volt, hogy gondoskodjék Szemző István, miszerint a szemle megtartásáról nem kerüljön semmi a helyi lapokban, nehogy ez okul szolgáljon arra, hogy a miniszter befolyásoltassék. Mit értett ez

alatt Széll Ignác senki se tudhatja, mert ámbár a lapok mélységesen hallgattak a szemlérlől, mégis a következő határozott kézbesített Szemző Istvánnak:

7816. sz.
kig 1894.

Zombor sz. kir. város közigazgatási bizottsága hiteles másolatban átteszi a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter urnak Szemző István zombori lakos 6420 kig. 893. számú építészeti ügyében f. évi június há 21-én 43211. sz. a. kelt rendeletét, mely szerint a város tanácsának 1893. évi decz. hó 17-én 15161./k. 93. sz. a. hozott azon határozata ellen, mely szerint a mult évi november hó 8-áról 90280. sz. a. kelt belügyminiszteri rendelet alapján Szemző István zombori lakos oda utasított, miszerint a mult évi június hó 7-én 6420/kig. sz. a. kelt tanácsi határozat rendelkezéseinek 1894. april hó 15-ig annál is inkább tegyen eleget, mert ellenkező esetben az közigazgatási végrehajtás útján költségére fog eszközöztetni. Szemző István beadott felfolyamodást figyelembe vehetőnek nem találta, mert felyamodó a kérdésben forgó hidat városi közterületen, minden előleges engedély kikérése nélkül önhatalmilag emeltette és ennek folytán túrnie és illetőleg teljesítenie kell azon rendelkezéseket, melyeket a városi tanács ugyis mint a köztér tulajdonosa, a város jogainak képviselője, de ugys mint a középítéstet felett a fennálló szabályok értelmében felügyeleti és rendelkezési jogot gyakorló hatóság az előleges engedély nélkül épített műtárgyra nézve később köztekintetekből szükségnek lát, minélfogva a különben is elkésve beadott felfolyamodást a belügyminister úr ő nagyméltósága anél kevésbé vehette figyelembe, mert a városi tanács nem is a hidnak eltávolítását, hanem csak-ik a karfalak magasságának leszállítását rendelte, el, mely rendelkezésnek felyamodó érdekei minden sérelme nélkül könnyen eleget tehet. —

Végzés.

Miről Szemző István zombori lakos oly fölhívás mellett értesíteték, hogy a 6420/kig. 893 sz. a. kelt tanácsi határozatban foglalt meghagyásnak jelenvégzés kézbesítésétől számított 15. nap alatt eleget tegye, ellen esetben az saját költségére közigazgatási végrehajtás útján fog foganatosíttatni. —

Jelen végzés kézbesítésével a városi rendőr főkapitányaság bizatik meg; s egyben a 6420/kig. 893 sz. végzés közlése mellett utasíttatik, hogy a mennyiben Szemző István a jelen illetve a 6420/kig. 893. sz. végzésbeli rendelkezésnek ezen végzés kézbesítésétől számított 15 nap alatt eleget nem tenne, azt minden további utasítás bevárása nélkül Szemző István zombori lakos költségére és veszélyére közigazgatási végrehajtás útján foganatosítsa és arról jelentését ide annak idején terjessze be. —

Zombor sz. kir. város tanácsának 1894 évi július. hó 2-án tartott tanács üléstől.

Matzics Pál,
jegyző.

Ime a „finis”. — valóban ez a „finis”, azt csak a jövő fogja megmutatni.

Vége.